

מ"ת 10289/12/16 - מדינת ישראל נגד עבד קאדר גוליאני, מוחמד חושיה, אחמד חושיה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 10289-12-16 מדינת ישראל נ' ג'וליאני ואח'
תיק חיצוני: 354650/2012

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. עבד קאדר גוליאני 2. מוחמד חושיה 3. אחמד חושיה (עציר)

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של הנאשם 3 עד לתום ההליכים נגדו .

הנאשם 3 אחמד מוסטפא חושיה ת.ז. .. יליד 1993 מהכפר קטנה נעצר ביום 23/11/2016 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 10/12/2016 .

כתב האישום מייחס לנאשם 3 מספר אישומים :

באישום הראשון מיוחס לנאשם כי ביום 21/11/2016 הגיע לאשדוד ברכבו של נאשם 1 שבו היו גם כלי פריצה ונכנס לחצר בית בכוונה לעבור עבירה . כאשר נעצרו נאשמים 1 ו - 2 הגיע אליהם נאשם 3 דחף שוטר והחל להימלט עד שנורה באמצעות אקדח חשמלי "טייזר" נפל, קם והכה את השוטר בפניו.

באישום השני מיוחס לנאשם 3 כי באותו היום נכנס לחצר של בית שהייתה מוקפת בחומה במטרה לעבור עבירה ואז נמלט מהמקום .

באישום הרביעי מיוחס לנאשם כי ביום 20/10/2003 נכנס לישראל שלא כדין

ראיות לכאורה

ב"כ הנאשם הסכים כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות של שב"ח והפרעת שוטרים אך חלק על ראיות לכאורה להסגת גבול ותקיפת שוטרים ומכל מקום ביקש למצוא בהן כרסום, וכן טען בהרחבה להפרת זכויותיו של הנאשם בעת החקירה

עמוד 1

ולכך שנחבל קשות בעת מעצרו.

לעניין טענות אלה יש לציין כי הן טענות הוכחה ולפיכך מתאימות לתיק העיקרי. על פי פסיקת בית המשפט העליון, ראייה עשויה להתקבל וממילא עשויה גם להקים סיכוי סביר להרשעה גם אם הושגה בדרכים אשר יש בהן הפרה של חוק ונוהל, לא כל שכן בהליך זה, אין מקום לדון בטענות אלה הן בשל אופיו המיוחד והן בשל העובדה שהנאשם לא קשר עצמו באמרתו להסגת גבול או לתקיפת שוטר אלא להיפך - הכחיש אותן. מכאן שפסילה פסיקתית של אמרתו מחמת העדר יעוץ, גם אם הייתה אפשרית אינה עשויה לפעול לטובתו דווקא.

הנאשם 3 באמרתו קושר עצמו רק לשב"ח ולבריחה מהשוטרים בגלל מעמדו כשב"ח. **באמרה שניה** מכחיש את נוכחותו בחצרות הנראית בסרטון, מאשר באמרה לבש חולצה ורודה ביום מעצרו, ומאשר כי הגיע למקום ברכבו של ג'ולאני ובאמרה שלישית מאר זאת באופן סופי ומוסר כי החולצה היתה מלאה בדם ולכן החליף אותה.

המתלוננת קרין יעל שמעוני מתארת כיצד הוזעקה לביתה בחשד שנפרץ מצאה בו חלון פתוח שהיה סגור אך לא נגנב דבר

המודיע שלמה בן שטרית תיאר כי ראה ברחוב שלו רחוב המשקיף באשדוד שאותו הוא מתאר כ"רחוב קטן וצר שבו כולם מכירים את כולם" ארבעה אנשים לא מזוהים שניים במכונית ושניים שהלכו רגלית אחד מהם עם חולצה ורודה ונעלי ספורט זוהרות. הוא רשם את מספר הרכב הזר ואז הלך לביתו, שמע רעש של ענפים נשברים וראה שני אנשים הולכים על ארבע ובשקט בתוך החצר של שכניו משפחת שמעוני הלך לחלון אחר וראה את אותה המכונית שמספרה נרשם ובתוכה שני אנשים לאחר כמה שניות ראה בחור מגיע בריצה מבית משפחת שמעוני.

השניים שהיו בחצר לבשו: אחד מהם ג'ינס כחול וקפוצ'ון עם פסים ירוקים לרוחב והשני ג'ינס אפור מעיל שחור עם קפוצ'ון וחולצה ורודה. את הבחור עם החולצה הורודה ראה שלוש פעמים:

- הולך ברחוב בסביבות 18:40
- הולך על ארבע אצל משפחת שמעוני בחצר
- נעצר על ידי המשטרה

השוטר יאיר זנאתי מוסר באמרתו כי הוא מתגורר ברחוב המשקיף, קיבל במקום ובזמן הרלוונטיים קריאה משכנ ג' ד בן שטרית על שני אנשים שהולכים על ארבע בחצר משפחת שמעוני הוא הגיע לרחוב ראה את רכב הקאיה ושני יושביו, ואז הגיע לחצר משפחת שמעוני שם בתוך החצר מצא שני בחורים, הוא צעק עצור משטרה והם נאבקו בו. אחד מהם נמלט והשני ניסה להמלט נעצר על ידי השוטר אלכסיי שירה בו טייזר לאחר שצעק אזהרה כל אותה עת היה יאיר בקשר עין איתו וזיהה אותו אחר כך בתמונה השוטר יאיר ראה גם את דלת ההזזה שניזוקה בבית.

במזכרו מתעד השוטר זנאתי את העימות בינו לבין הנאשם 3 והנוסף שהיה איתו מתאר כיצד נאבקו הנאשם 3 הכה אותו והוא היכה את הנאשם 3 בפניו.

המתלוננת אליס נידם מעידה כי ראתה במסך של המצלמה המצלמת את חצר ביתה בחור עם פרטי לבוש ג'ינס כחול, קפוצ'ון שחור וחולצה "ורוד - כתום" הבחור שהיה בכפפות ובנעלי ספורט זוהרות קפץ מהחומה אל עבר הגינה וצולם במצלמות. בסביבה היתה מכונית אפורה.

דין והכרעה:

לעניין הסגת הגבול ברחוב המשקיף ותיקפת השוטרים

הנאשם 3 זוהה על ידי יאיר זנאתי וגלעד בן שטרית כשהוא נמצא בתוך חצר של בית המתלוננת על ארבע יחד עם נאשם אחר כאשר הובא למקום במכונית הנושאת עימה כלי פריצה. הנאשם 3 לבש פריט לבוש מאפיין והוא חוצה ורודה והמזהים הראו רציפות בזיהוי עד למעצרו של הנאשם 3.

המעצר אכן לווה במכות הדדיות ואחר כך גם בירי טייזר. זנאתי ושותפו אלכסי מפרטים זאת באמרותיהם וזנאתי מוסיף שחש מאוים על ידי השניים שדברו ערבית ביניהם ומתאר כיצד הנאשם 3 הכה אותו לפני שניסה להמלט והוא השיב באגרוף לפניו - דבר שמסביר היטב את החבלות שהיו על פני הנאשם עם מעצרו.

לפיכך מצאתי כי קמו ראיות לכאורה לזיהוי של המשיב.

עצם זיהוי זה, כאשר הוא הולך על ארבע בחושך, עם נוסף בחצר דירה שהיו בה סימני פריצה, הובא במכונית שהיו בה כלי פריצה מקים סיכוי סביר להרשעה בעבירה של הסגת גבול.

לעניין הסגת גבול השנייה ברחוב המליץ 11, הרי המצולם דומה לנאשם ומאופיין באותם פרטי לבוש. היום המקום והשעה גם הם תואמים לנוכחותו של הנאשם באזור (במדובר בבתי הרחוקים זה מזה מרחק של) וכן תואמים פרטי הלבוש לרבות חולצה שעשויה להיות ורודה. אך צבע המכונית שנראתה היה אפור ולא ומצאתי כי יתכן שבית משפט שלאישום יתקשה להשתית את זיהוי הנאשם על פרטים אלה באופן מלא וכן את יסוד הכוונה לעבור עבירה.

אשר על כן מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה לעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, תקיפת שוטר והפרעתו, ושב"ח.

ראיות להשגת גבול שניה ברח' המליץ מכורסמות ומקימות סיכוי נמוך להרשעה.

עילות מעצר ביחס לחלופה המוצעת.

עילות המעצר הרלוונטיות הינן:

מסוכנות הנלמדת הן מעבירת רכוש הקשורה ישירות לבית המגורים והן מהגשמתו של החשש כאשר הנאשם 3 נתקל בשוטרים בעודו מבצע עבירה ותוקף שוטר.

התפרצות לדירת מגורים כעילת מעצר - המסגרת הנורמטיבית

ככלל יאמר כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד לתום ההליכים.

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431/98 - פרנקל, בש"פ 7161/00 - רחלין, בש"פ 6800/05 - מכלוף, בש"פ 560/06 - מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 5572/12 שרלו, בש"פ 6826/10 - סמואל, בש"פ 5814/06 אוחיון בש"פ 3621/09 פלד בש"פ 6247/10 רבינוביץ' בש"פ 6422/07 טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתקיימו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנסיבות הוכרו אחת או יותר מנסיבות אלה:

- שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים.
- הזדמנויות רבות של ביצוע עבירות.
- היקף רכושי ניכר.
- ביצוע עבירות רכוש באורח שיטתי.
- פוטנציאל להתפתחות אלימה כגון התפרצויות למקום מגורים או מקום נשמר.
- פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כלי עבודה כבדים ויקרים.

הודגש כי מיגור העבריינות לבדה אינה עילה למעצר עד תום ההליכים אך גם סכנה לרכושם של יחידי הציבור מצדיקה לעיתים מעצר עד תום ההליכים.

במקרה זה נתקיימו כנגד המשיב חריג זה המקיים עילת מעצר.

התפרצות לדירת מגורים מקיימת חשש להתלקחות אלימה שכן גלוי וידוע כי בעל הבית עלול לעמוד על רכושו וכך יבוא העניין לידי מעשה אלימים.

(והשווה מסכת סנהדרין דף ע"ב עמ' ב' "ואמר רבא מאי טעמא דמחתרת חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אזילנא קאי לאפאי ולא שביק לי ואי קאי לאפאי קטילנא ליה" ורש"י שם מפרש: משום דסופו להרוג בעל הבית כשיעמוד נגדו להציל ממונו).

כך פסק גם בית המשפט העליון: בש"פ 6068/09 מדינת ישראל נ' אבו עליון:

אמנם למשיב מיוחסות עבירות רכוש אך בית משפט זה קבע לא אחת כי גם עבירות רכוש עלולות לסכן את

בטחון האדם ואת בטחון הציבור [ראו: בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (4) 268 (1998)] ובמיוחד כאשר מדובר בעבירה של התפרצות לבית מגורים, אשר יש בה מימד של פלישה חמורה לתחום הפרט וכן טמון בה פוטנציאל להתפתחות עימות אלים, על הסיכונים הכרוכים בכך [ראו: בש"פ 380/08 בדר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.2.2008); בש"פ 10754/08 אבו מאירה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.1.2009)]. המסוכנות הנשקפת מן המשיב עולה מנסיבות כתב האישום המייחס לו עבירות רכוש שבוצעו תוך התפרצות לבתי מגורים, לאחר תכנון ויחד עם שותפים נוספים.

חשש להמלטות מן הדין, הנגזרת הן מהעובדה שהנאשם תושב איו"ש במקום שבו אין שליטה אזרחית ישראלית רציפה והן ממנהגו בשוטרים שהפתיעו אותו בעודו מבצע את העבירה.

עברו הפלילי של הנאשם רלוונטי, הגם שאינו קרוב. הנאשם הורשע בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בשנת 2012.

טענת אפליה פסולה בין הנאשמים

יש להביא בחשבון את העובדה ששותפיו של הנאשם 3 ג'ולאני ומחמד חושיה שוחררו בתנאים אלא שבעניינו של ג'ולאני שנראה כיוזם והמוביל של העבירה ואשר לו עבירות רכוש נוספות בהן ביצוע רכישות בכרטיסי אשראי גנובים - מרכז חייו הינו בישראל ושם גם הובטחה מסוכנותו במעצר בית.

חלקו של מחמד חושיה בעבירה קטן בהרבה, עברו נקי ולמעשה נמצאו נגדו ראיות לכאורה להפרעת שוטר ולשב"ח.

עוד יש להביא בחשבון כי הנאשם 3 היכה את השוטר תוך בריחתו, אך גם הוכה על ידי השוטר ונחבל קשות.

בנסיבות של המאבק בו והניסיון לעצרו נורה הנאשם גם באקדח טייזר על כל המשתמע מכך ונראה היה מהתרשמות בית המשפט כי חווית מעצר קשה זו צימצמה במידת מה, הן את מסוכנות הנאשם והן את החשש להמלטות מהדין.

לעניין חשש זה להמלטות הרי על פי הפסיקה ניתן לאזן עילה זו באמצעות ערבות צד ג' והפקדה כאשר גובה ההפקדה נקבע כדברי כב' השופט נצר בעמ"ת 9737-06-14 כדי ליצור מעין "מאזן אימה אשר יבטיח כי המשיב יתייצב אכן להליכי שפיטה שאם לא כן עירבון זה עתיד להיות מחולט".

שיעורו של העירבון הכספי נקבע על פי העונש הצפוי לנאשם אם יורשע.

במקרה זה שיעורו של הערבות הכספי הינו משמעותי ושיעורו הגבוה חושב היטב ומשמש למעשה תחליף הן למעצר בית שהוא בלתי אכיף בנסיבות העניין והן להרתעתו של הנאשם מכניסה לישראל שלא כדין ביצוע עבירות רכוש פריצה ועבירות כנגד שוטרים והן להבאתו לדין למשפטו אשר יתכן מאוד בנסיבות העניין שימשך זמן משמעותי.

אשר על כן ובהינתן נתוני התיק, עברו הפלילי של הנאשם, ויתר נסיבות העושה והמעשה, אני מורה על שחרורו של הנאשם בתנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבות צד ג בסך ₪ 10,000 כל אחת אשר תחתמנה על ידי המשיב ועל ידי הערבים:

א. מוסא חושיה ת.ז....

ב. זבידאט כמאל ת.ז....

2. זמינות מלאה במספרי טלפון ..., אשר מהם יזומן המשיב לדיון בעניינו, בהסכמת הנאשם נקבעת בזאת כתובת להמצאת כתבי בית דין במשרד ב"כ, ובא כוחו ידאג לעדכן אותו טלפונית.

3. הנאשם לא יצא מביתו בכל יום בין השעות 05:00 - 17:00 .

4. הפקדה במזומן בסך ₪ 25,000 אשר תהווה תנאי לשחרור.

הובהר למשיב כי עליו לפנות למנהלת התיאום והקישור שבועיים לפני מועד הדיון ולקבל את אישור כניסה לצורך הדיון.

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

• התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.

• קיום כל צו של בית המשפט בתיק העיקרי

• הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות ולשם כך יראו ראיות לכאורה על שב"ח או עבירה מסוג פשע כהפרת התנאים

מוסבר למשיב/ים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

זכות ערר תוך 30 יום.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

עקב העדרי ההחלטה תיקרא לנאשם על ידי כבוד השופטת ענת חולתא באולם בית המשפט.